U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Davida Hipšra, JUDr. Jana Passera, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Y. S.,** zastoupen opatrovníkem Organizace pro pomoc uprchlíkům, se sídlem Kovářská 4, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2010, čj. OAM-180/LE-LE05-LE05-2010, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 2. 12. 2010, čj. 2 Az 15/2010 – 4,

takto:

I. Řízení se zastavuje.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobce se podáním, které bylo Městskému soudu v Praze doručeno dne 6. 9. 2010, domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2010, čj. OAM-180/LE-LE05-LE05-2010, aniž by specifikoval, jakým způsobem žalovaný rozhodl a jaké jsou důvody, pro které rozhodnutí žalovaného napadá.

[2] Městský soud vyzval žalobce, aby žalobu doplnil ve smyslu § 71 odst. 1 s. ř. s. a poučil jej o následcích nedoplnění podání a o možnosti požádat o ustanovení zástupce pro řízení. Žalobce ve stanovené lhůtě na výzvu soudu nereagoval. Městský soud proto usnesením ze dne 2. 12. 2010, čj. 2 Az 15/2010 – 4, podání žalobce odmítl na základě § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[3] Jelikož se nepodařilo zjistit místo současného pobytu žalobce, městský soud mu usnesením ze dne 11. 4. 2011, čj. 2 Az 15/2010 - 13, ustanovil opatrovníka, a to Organizaci pro pomoc uprchlíkům.

II.

[4] Proti usnesení městského soudu podal ustanovený opatrovník jménem žalobce (stěžovatele) kasační stížnost z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a rovněž z důvodu porušení čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatel, jenž své podání sepsal ve vazební věznici, nehovoří dostatečně českým jazykem a neorientuje se v českém právním řádu. Výzvě soudu nerozuměl a nerozuměl ani důsledkům nedoplnění svého předchozího podání. Ve vazební věznici neměl možnost využití právního poradenství ve věci mezinárodní ochrany a ani neporozuměl, že se má na právního poradce obrátit. Stěžovatel uzavřel, že městský soud nevyhodnotil jeho situaci v souladu se zákonem, čímž mu byla upřena možnost přezkumu napadeného rozhodnutí.

[5] Opatrovník rovněž požádal o ustanovení zástupce stěžovateli pro řízení o kasační stížnosti. Městský soud usnesením ze dne 24. 6. 2011, čj. 2 Az 15/2010 - 27, žádosti nevyhověl, neboť z důvodu neznámého pobytu stěžovatele mu nemohl zaslat prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech. Jelikož stěžovatel tedy nemohl prokázat svou nemajetnost, nemohl osvědčit ani předpoklady pro ustanovení zástupce dle § 35 odst. 8 s. ř. s.

III.

[6] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její odmítnutí pro nepřijatelnost, neboť neshledal v postupu městského soudu žádná pochybení.

IV.

[7] Nejvyšší správní soud prostřednictvím dálkového přístupu v databázi Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky ověřil, že dne 27. 12. 2010 bylo realizováno vyhoštění stěžovatele do vlasti. Jeho současný pobyt není znám.

[8] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, stanoví-li tak zvláštní zákon. Podle § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Podle § 33 písm. e) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže žadatel udělení mezinárodní ochrany se nezdržuje v místě hlášeného pobytu a jeho změnu soudu neoznámil.

[9] Neznámé místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany je takovou překážkou v řízení, která fakticky znemožňuje pokračovat v soudním řízení. V souzené věci je zjevné, že se stěžovatel nezdržuje na naposledy jím uváděné adrese, a sice ve Vazební věznici Praha – Ruzyně a další místo svého pobytu soudu neoznámil a jeho nynější pobyt se nepodařilo jinak zjistit. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení § 120 s. ř. s. a § 33 písm. b) a e) zákona o azylu.

[10] Vzhledem k tomu, že řízení o kasační stížnosti stěžovatele bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2011

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu